

Artık Gidiyorum Buralardan

– Yazan Adam · 12 Mart 2012

Ardım sıra baktığımda
Her ne kadar yüreğim dağlanarak acıyı yaşatsa da
Aşk kalbime sancıların serencamını anlatıp ruhumu hazla kuşatınca

Neyleyim selam vermesinler
Zanlarla gülümseyip halimle alay etsinler nefesler
Hiç hamiyet göstermesinler ve nefesin azizliğine aldırmaııp gitsinler

Ben kendi kendimle davalıyım
Ruhumda feveran eden hırçın dalgalarla gamlıyım
Ve nefsimle belalıyım, hakikat bendine ihtiyacı bulunan bir insanım

Kime ne derim, sefilliği bilirim
Kalbi fakirliğimle nefeslenirim, ruhumda halsizim
Solgun umutlarımla toprağı özlerim ve anılarımla yüzleşip üzülürüm

Ne kaldı geriye baksam hasret
Amma lakin bu mümbit ülfet kimler için bir dert
İhsan kalbim için zaruret ve ihlâs ruhum için edep içinde bir nimet

Aşk sevilene seslenmez, üzemez
Sevilen için her hangi bir basireti gerekli görmez
Seven kalp için inşirah dileyerek umuda küsmez ve hazzı terk etmez

Hicran yetiyor işte her nedense
Ruhum prangaların eşğinde özgürlüğe meyletse de
Kalbim kendi ikliminde ve aşkının müstesna güzelliğinde asudeleşince

İşte o vakit beşerlik azat oluyor
Kul olmak letafeti yetiyor ruhu iştıyakla kuşatıyor
İnsan olmak kemali yeti arzuluyor ve edep dirliğinde hilmi salıyor

Aşk seni kalbinle nazar ettiriyor
Zanlardan kurtarıyor ve inayet için azmettiriyor
Feragati önceliyor ve takvayı gözler önüne sererek seni yetiştiriyor

O vakit hakikat seni anıyor
Kalbin aşk ile hakkı zikrediyor suhuleti diliyor
Vuslat erişilmez olmaktan çıkıyor ve seni muhabbetle davet ediyor

Mustafa CİLASUN